

ВЪТРЕШНО СЪЮЗНА ДЕЙНОСТ В управителния съвет на ССБ

От 17 до 19 октомври 2016 г. Управителният съвет на Съюза на слепите в България проведе своето редовно заседание в Рехабилитационна база "Поп Харитон" - Дряново.

По точка първа беше разгледан и приет протоколът от предишното заседание.

По точка втора членовете на Управителния съвет на ССБ обсъдиха и приеха финансовия отчет на ССБ за второто тримесечие на 2016 година.

От представения отчет е видно, че всички задължения на ССБ са текущи, в това число към данъчни служби, ДОО и доставчици. Към датата на изготвяне на отчета (август) са изплатени заплатите за май на организациите и на служителите в ЦУ на ССБ. Изплатени са и 6 издръжки на организациите.

Към 30.06.2016 година организацията (Централа и РСО) разполага с парични средства в размер на 267 хил. лв., от които 5 хил. лв. в брой.

През отчетния период, съгласно решения на УС на ССБ, са предоставени финансови средства на РБ Шипково - 45 000 лв., и на РБ Обзор - 20 000 лева.

По точка трета беше обсъден финансовият отчет на "Успех ССБ Холдинг" ЕООД за второто тримесечие на 2016 година.

Ще споменем само един от посочените в докладната записка на Лъчезар Шекеров показатели - към 31.06.2016 г. Холдингът приключва на печалба в размер на 65 хил. лв. спрямо загуба от 32 хил. лв. за първото полугодие на предходната година.

След кратко обсъждане управителният съвет прие финансовия отчет на "Успех ССБ Холдинг" за второто тримесечие на 2016 година.

След това членовете на управителния съвет разгледаха докладна записка от Васил Долапчиев относно проект за развитието на рехабилитационната база на ССБ - хотел "Хоризонт" в Обзор.

След задълбочено обсъждане членовете на управителния съвет счетоха за най-удачен вариант трети, който включва:

А) Изграждане на базар с атракциони на приблизителна площ 2 700 кв. м, разположен между ул. "Рибарска" и ул. "Бриз".

Б) Запазване на съществуващия хотел "Хоризонт" с пристрояване на двуетажна спа зона и надстрояване на етаж и половина.

В) Изграждане на нов ресторант.

Г) Изграждане на нов 5-етажен хотел по ул. "Бриз" със зала на последното ниво.

Управителният съвет възложи на председателя на ССБ да предприеме необходимите действия пред община Несебър за получаване на разрешение за увеличаване на градоустройствените показатели. В случай на отказ за разрешение от община Несебър на вариант 3 - да се работи по вариант 2.

По точка седма членовете на управителния съвет се запознаха с предложението на фирма "Булмар" за сключване на нов наемен договор.

Поради сериозността на въпроса управителният съвет реши да бъде съставена тричленна комисия за разглеждане на предложението за договор от фирма "Булмар", включваща В. Долапчиев, Е. Узунов и Р. Янчева, като след приключването на преговорите председателят на ССБ следва да внесе наемния договор с фирма "Булмар" за одобряване от УС на ССБ.

Точка осма се отнасяше до участието на наши спортисти в първото европейско отборно първенство по шахмат за незрящи в Полша от 23 юли до 2 август 2016 година.

Следващата докладна записка от Васил Долапчиев - председател на ССБ, беше посветена на проведени спортни мероприятия с национален обхват, организирани от ССБ, Федерацията "Спорт за хора със зрителни увреждания" и спортни клубове.

1. Държавно първенство по спортен риболов се проведе от 24 до 26 юни 2016 година. Деветдесетте участници бяха настанени в Шумен, а състезанието се състоя на язовир "Буховци - Фисека" в област Търговище. В турнира взеха участие три отбора от София и по един от Пловдив, Перник, Благоевград,

Кюстендил, Кърджали, Стара Загора, Сливен, Варна, Силистра, Русе, Плевен, Монтана, Горна Оряховица, Ямбол и Шумен. Всеки отбор се състоеше от трима състезатели и един придружител. Отборното класиране е следното:

Първо място - СКС "Успех" Варна с общ улов от 7 килограма и 180 грама.

Второ място - СКХЗУ "Плевен" с общ улов от 4 килограма и 310 грама

Трето място - СКХЗУ "Светлина" Шумен с общ улов 3 килограма и 680 грама.

2. Държавно първенство по шахмат за мъже се проведе в Дряново, почивна станция "Поп Харитон", от 30 юни до 3 юли 2016 година. Първенството беше индивидуално, като гост-шахматисти в него взеха участие първите четири състезателки от държавното първенство по шахмат за жени. Състезанието се проведе по швейцарската система в девет кръга. Състезателите бяха разделени на база предходни класирания в две групи: група А с 29 участници и група Б с 50 участници.

На челните места се класираха:

Група А

Първо място - Расим Низам от СКЛУ "Изгрев" Пловдив - РСО Пловдив.

Второ място - Александър Тодоров от СК "Пирин спорт 2013" Благоевград - РСО Варна.

Трето място - Йордан Георгиев от СК "Пирин спорт 2013" Благоевград - РСО Благоевград.

Група Б

Първо място - Стоян Стоянов от СКИ "Ямбол 99" Ямбол - РСО Сливен.

Второ място - Тодор Георгиев от СКХУ "Бялата лястовица" Габрово - РСО Габрово.

Трето място - Боян Ганев от СКХУ "Бялата лястовица" Габрово - РСО Габрово.

Младата шахматна надежда Габриела Илиева от РСО Плевен се класира на шесто място в мъжкия турнир.

3. Държавно първенство по спортна табла.

От 25 до 28 август 2016 г. в ПС "Поп Харитон", Дряново се проведе държавно първенство по спортна табла. Общият брой на участниците беше 90, от които 64 състезатели. Съдии на турнира бяха Стела Стефанова и Любомир Василев.

Управителният съвет прие информацията за проведените спортни мероприятия.

По следващата точка членовете на управителния съвет приеха информацията за участието на делегация на ССБ в заседанието на комисията за връзки с ЕС, предложено в докладна записка от Васил Долапчиев.

По точка дванадесета "Определяне на членски внос за 2017 г." управителният съвет реши:

"Определя годишен членски внос за 2017 г.:

1. За физически лица членове на ССБ – 3 лева.

2. За асоциирани членове на ССБ:

А) За сдружения и фондации – 50 лева.

Б) За специализирани предприятия – 460 лева".

По точка тринадесета бе разгледана докладна от Васил Долапчиев - председател на ССБ, относно партньорство с община Дряново.

В края на 2015 г. беше даден старт на една от схемите по оперативна програма "Развитие на човешките ресурси", която беше обозначена като "Активно включване" Тази програмна схема е насочена към хората от уязвимите групи в България и приоритетно се реализира от общински и държавни администрации. Във връзка с реализация на проект по тази схема община Дряново се обърна към ССБ за партньорско сътрудничество при предоставянето на социални услуги, които ще представляват интерес и за хората с увредено зрение в региона.

След като се запозна с параметрите на предложението на община Дряново, управителният съвет на ССБ реши:

Сдружение "Съюз на слепите в България" да отдаде за безвъзмездно ползване за определен срок на община Дряново 150 кв. м от първия етаж на Културния дом, находящ се в град Дряново, ж.к. "Успех". Община Дряново да ползва имота за целите на Оперативна програма "Развитие на човешките ресурси" 2014-2020 за оказване на безвъзмездна финансова помощ чрез предоставяне на подкрепа по две от приоритетните оси на Оперативна програма "Развитие на човешките ресурси" 2014-2020, наименование на процедурата "Активно включване", като в имота ще се реализират услугите по проекта.

Одобрява съдържанието на договора за заем за послужване, представен към настоящия протокол. Председателят на Съюза на слепите в България Васил Трифонов Долапчиев да подпише одобрения по т. 2 договор с кмета на община Дряново.

След това беше разгледана докладна записка на председателя на ССБ относно развитието на услугата говореща книга.

В представената на вниманието на членовете на управителния съвет докладна записка г-н Васил Долапчиев обръща внимание на съществуващите от много години затруднения за бързо и лесно получаване на желаните заглавия от страна на членовете на Съюза на слепите. От друга страна той отбелязва факта, че с развитието на технологиите вече са създадени съвършено нови възможности за преодоляване на отбелязаните затруднения. За тази цел се лансира идеята да се създадат необходимите условия за осигуряване на възможност за достъп чрез интернет до фонда на фонобиблиотеката. В тази връзка вече е съгласувана позиция с Министерство на културата - дирекция "Авторско право", по отношение на спазването на изискванията на Закона за авторските права и сродните права. За осъществяването на тази задача е необходимо да се реализират следните стъпки:

Да се предложи подходящ хардуер, осигуряващ възможност за контролиран достъп до фонда с аудио книги на ССБ през уеб сайт. За целта да се създаде локален файлов сървър за разполагане на наличните и създаваните в бъдеще аудио книги (през следващите 10 години).

2. Освен базисния софтуер, осигуряващ функционирането на сървъра, е необходим софтуер, осигуряващ:

- уеб достъп през сайта на ССБ или специално създаден сайт с линк от съществуващия през секцията "Фонотека" каталог на аудио книгите;

- вече на тази база трябва да се разработи система за регистрация на имащите право на достъп членове на ССБ, начините за контрол за достоверността на предоставените от желаещите да ползват услугата данни, да се гарантира във възможната максимална степен ограничаването на достъпа до фонда само за хора, освидетелствани като лица с 71 и повече процента изгубена работоспособност. Не на последно място трябва да се наложат и нормални количествени и времеви ограничители при тегленето на желаните заглавия.

И все в тази връзка се поставя и въпросът за по-нататъшното усъвършенстване на начините за достъп до говорещите книги, като се използват и други възможности, които се предоставят от развитието на информационните технологии.

По тази точка управителният съвет реши:

1. Приема информацията относно развитието на услугата "Говореща книга".

2. Услугата да се ползва само от членове на ССБ.

По точка петнадесета беше представена и обсъдена от УС докладна от Васил Долапчиев - председател на ССБ, относно основните задачи на УС на ССБ през мандата. Управителният съвет прие заложените в докладната основни задачи на УС на ССБ през мандата.

По точка шестнадесета бе обсъдена докладна от Васил Долапчиев относно промени в Устава на ССБ. В предложената на вниманието на УС докладна записка председателят на ССБ мотивира необходимостта от своевременното започване на дискусия за необходимите и възможните промени в устава на организацията. Тъй като на практика почти всички членове на избраната специално за тази цел комисия участват в работата на управителния съвет г-н Долапчиев предлага дейността за изработване на предложения за промени в устава на ССБ да започне именно във формата на управителния съвет.

Впоследствие избраната комисия ще има за задача на база проведената дискусия и взетите решения да изработи конкретните текстове.

Още в самото начало г-н Долапчиев направи оценка на качествата на сега действащия устав на организацията. "Считам за необходимо да отбележа, че нашият устав, сравнен с други учредителни актове на НПО, е много добре разработен. През годините са правени редица промени, произтичащи от изменения в законодателството и натрупан опит в сдружението. Сегашната дискусия има за цел да отрази някои нови процеси и политики, които трябва да бъдат регламентирани в Устава, както и да подобри редакцията на някои текстове с цел прецизност при тълкуване и яснота при прилагане."

В докладната записка бяха поставени няколко основни, много съществени и много дискутирани в средите на членовете на Съюза на слепите проблеми, които са всъщност проблеми на устава. Именно

върху тях се концентрира и вниманието на членовете на управителния съвет, като по всеки един от тях те проведеха отделно гласуване.

Считаме, че за читателите на списание "Зари" ще представляват интерес както формулираните въпроси, така и становището на членовете на УС по тях към настоящия момент. Ето защо прилагаме почти пълния текст на протокола от заседанието на съвета по тази точка.

По въпрос 1:

Да членуват ли във ССБ лица с намалена работоспособност от 50 до 71%?

С единадесет гласа "за" управителният съвет реши гласуването по тази точка да бъде поименно.

При гласуването се получи следният резултат - 5 "за", 6 "против", решението не се приема!

По въпрос 2 - категории членове в ССБ, управителният съвет реши:

В предложенията за изменение и допълнение на устава да бъдат заложили като членове:

1. Пълноправни членове:

А) пълнолетни граждани със 71 и над 71% увреждане на зрението/намалена работоспособност;

Б) зрящи граждани - техният брой не може да надвишава 10% от членуващите слепи в Сдружението.

2. Асоциирани членове:

А) деца (над 5-годишна възраст) със 71 и над 71% увреждане на зрението, представлявани от техните законни представители.

Б) юридически лица, които приемат устава на организацията и съдействат за реализиране на нейните цели и политика.

3. Благотворителни членове - неправителствени организации, търговски дружества и физически лица, които са ангажирани с финансово подпомагане на сдружението и с подкрепа за постигане на целите и предмета му на дейност. Гласували 10 "за", 1 "въздържал се".

По въпрос 3 - да се въведат поетапно фигурите "координатор" и "групов отговорник", определени от председателя на РСО или ТСО, управителният съвет реши:

В предложенията за изменение и допълнение на устава да се регламентират фигурите:

А) "Координатор";

Б) "Групов отговорник на обществени начала".

Гласували 9 "за", 2 "въздържали се".

По въпрос 4 - нормативно да бъде ли премахната фигурата "заместник-председател", управителният съвет реши:

В предложенията за изменение и допълнение на устава да бъде премахната фигурата "заместник-председател" на всички нива. Гласували - 11 "за".

По въпрос 5 - да се премахнат Регионалните контролни съвети, управителният съвет реши:

В предложенията за изменение и допълнение на устава да се премахнат РКС, като избраните да изкарат сегашния мандат.

Решението се отлага за заседанието на УС на ССБ през месец декември 2016 г.

По въпрос 6 - провеждане на заседания на Регионалното общо събрание на пълномощниците през мандата, управителният съвет реши:

В предложенията за изменение и допълнение на устава да не се предвижда задължително заседание на регионалното общо събрание на пълномощниците през мандата. Да остане сегашната регламентация, която дава възможност при спазване на определената в Устава процедура и при необходимост да се насрочи заседание. Гласували - 9 "за", 2 "против".

По въпрос 7 - при неплащане на повече от една година членски внос съюзният член да бъде изключен, управителният съвет реши:

В предложенията за изменение и допълнение на Устава в частта за изключване да се предвиди възможността за прекратяване на членството, когато един човек не е заплатил членски внос за две последователни години. Гласували - 10 "за", 1 "въздържал се".

По въпрос 8 - необходимо ли е да запишем в Устава значимите дати, които ССБ отбелязва, управителният съвет реши:

В предложенията за изменение и допълнение на устава, глава 7, чл. 52 да бъдат отбелязани следните дати:

28.03.1921 г. - учредяване на Дружеството на българските слепи;

15 октомври - Международен ден на белия бастун;

13 ноември - Международен ден на слепите хора.
Гласували - 11"за".

Димитрина МИХАЙЛОВА

ДИСКУСИИ, РЕШЕНИЯ, ИЗВОДИ Отново в Дряново

От първи до четвърти ноември тази година в Дряново се проведе традиционният семинар на центровете за социална рехабилитация и интеграция на хора със зрителни увреждания в страната. Този път в почивна база "Поп Харитон" се събраха представители от 9 града. Организатори, както винаги, бяха Съюзът на слепите в България и Националният център за рехабилитация в Пловдив. Тази година семинарът започна с темата "Центровете в помощ на трудовата реализация на незрящите граждани". Статистиката показва, че 90% от невиждащите граждани в работоспособна възраст са безработни. Шуменският център сподели интересен опит в тази област и представената презентация от директорката му предизвика интересна дискусия. Този център е с капацитет 25 човека и благодарение на съвместните усилия с неправителствена организация в региона пет души са били трудоустроени. Взехме решение центровете да насочат усилията си не само към основната рехабилитация, а така също и към мотивирането на младите хора да търсят работа. Ще им бъде оказвано съдействие при оформянето на мотивационни писма, CV и други необходими документи. В случай на нужда потребителите ще получават съдействие за подготовката и явяването на интервю. Ще се търсят контакти с работодатели и пътища за популяризиране на трудовите възможности на слепите. Втората тема - "Психологическа подкрепа на новоослепелите граждани", беше презентирана от Десислава Врджалиева, психолог в софийския център. Основната задача тук на психолога е да помогне на потребителя по-леко да премине етапите от шока до завръщането към себе си. Бяха посочени примери за работа с различни хора. Всички случаи се оказаха много индивидуални. Трудно беше да се намери универсално решение. Председателят на Съюза на слепите Васил Долапчиев предложи психологът на софийския център да подготви писмено обобщение на споделения опит, подкрепено с конкретни примери и допълнено от останалите колеги в страната. То може да бъде допълнително помагало към основната литература, която ползваме. "Социално правно консултиране" беше третата тема, представена от Веселина Стоилова - Варна. Тя много аргументирано очерта важността на този вид консултации, от които повечето потребители имат често пъти нужда. Най-важното решение, което се взе в тази област, е Съюзът на слепите в България да набере екип от консултанти доброволци, които да отговарят на различни въпроси, зададени от слепи граждани в цялата страна. Това ще бъде форум на сайта на Съюза, където ще се класират и публикуват вече дадените отговори. Последният ден от семинара започна с презентация на проф. Владимир Радулов за неговото пътуване в Съединените щати. Там той присъства на заседание на Световната комисия за образование на незрящи. Проф. Радулов не само ни информира за съдържанието на основните доклади, но ни предложи и копие от тях в електронен формат. Той обясни, че централна тема са били проблемите, свързани с включващото образование. Интересно беше да чуем и информацията за посещенията му в различни институции за незрящи в Чикаго. Проф. Радулов е посетил местния клон на Федерацията на слепите в САЩ и друга организация за слепи - Light house - Фар. Ние бяхме много впечатлени от факта, че слепи

в тази страна произвеждат стенни часовници, които 100% се изкупуват от държавата и се разпращат в посолствата по целия свят.

По последната тема - "Програми на Агенцията за хора с увреждания", госпожа Кърковска направи пълен преглед на всички програми на агенцията. Особено голям интерес беше проявен към онази част от тях, която засяга трудовата заетост. Имаше много въпроси към нея, отнасящи се до оборудване, достъп и приспособяване на работни места за инвалиди. Специално внимание беше обърнато и на програмата за стартиране или разширяване на собствен бизнес. Г-жа Кърковска заяви, че специалистите от агенцията са готови да дават консултации.

Всички специалисти от различните центрове се върнаха от този семинар научили нещо ново и полезно за изпълнението на професионалните си задължения.

Йордан МЛАДЕНОВ

ИЗ ЖИВОТА НА ОРГАНИЗАЦИИТЕ Русе

На 13 октомври 2016 година УС на РСО Русе организира празничен юбилеен концерт по повод 95 години Съюз на слепите в България. Тържеството се състоя в пленарната зала на Общината. Гости бяха г-н Васил Долапчиев - председател на ССБ, г-жа Мариела Личева - директор на дирекция "Здравни и социални дейности" в Община Русе, г-жа Катя Петрова - началник на отдел "Социални дейности", г-жа Пенка Попова - началник-отдел "Регионално развитие и административен контрол" в областната администрация.

Бяха прочетени поздравителни адреси от името на кмета на Община Русе и областния управител, РАЛИЗ и районната организация на Съюза на глухите.

Беше дадена думата на г-н Долапчиев, който поздрави всички участници и гости, изказа благодарност на институциите, работещи за благо на хората с увреждания, в това число и на хората с увредено зрение, и връчи на кмета на Община Русе г-н Пламен Стоилов статуетка за особени заслуги в работата с незрящите в града.

В концерта взеха участие деца с увредено зрение, възпитаници на Националното училище по изкуствата "Проф. Веселин Стоянов" Русе, с изпълнения на кларнет, флейта и народно пеене.

Концертът продължи с изпълнения на наши съюзни членове - изявени певци, музиканти и поети. Бяха изпълнени песни от различни жанрове и рецитирани авторски стихотворения.

Накрая председателят на РСО Русе г-жа Росица Маринова благодари на кмета и областния управител, на цялата общинска и областна администрация за безрезервната помощ, която оказват на организацията, на всички фирми, дарили средства за концерта, и на всички участници и гости в залата. Концертът завърши с "Многая лета".

Във файето на Общината Центърът за рехабилитация и интеграция за незрящи - Русе бе аранжирал изложба от предмети, изработени в часовете по арт терапия.

Добрич

Можем ли да останем вечно млади

В последния октомврийски ден клуб "Детелина" при териториалната организация на сляпо-глухите в Добрич събра отново своите членове. На поканата се отзоваха 29 човека. Скъп гост бе доктор Илияна Ананиева. Темата бе "Как да останем вечно млади". Лекторката разказваше много увлекателно. Аудиторията бе завладяна от нейните думи.

Тя сподели, че много млади хора на възраст 30 години изглеждат като на 50 и повече поради неправилна стойка, наднормено тегло, подпухнали очи, кисел дъх, лош израз на лицето и тъй насетне. Докторът ни запозна с десет правила, които според нея ни осигуряват младост. Първото е да спортуваме и да се опитваме да вървим пеша, колкото може повече да изкачваме стъпала и да не използваме асансьори. Второто правило е свързано с храната. Не бива да преяждаме, а да ядем по малко в точно определени часове. Лягането в един и същ час е следващото правило. Ако не сме се наспали по някаква причина, добре е през деня да си наваксаме. Организмът ни се нуждае от осем часа сън в денонощие. Четвъртото правило е свързано с приема на вода. Според лекторката ни 2 литра са достатъчни. Стомахът ни, а и всички органи се нуждаят от тази живителна течност. Консумацията на сезонни плодове и зеленчуци е другият ключ към младостта. Д-р Ананиева препоръча и да се занимаваме с някакво хоби - плетиво, цветарство или нещо друго. Любимото ни занимание ни поддържа здрави. Тя ни посъветва да си носим новите дрехи и винаги да се опитваме да изглеждаме добре, особено ние, представителките на женския пол. Който може - да решава кръстословици. Този тип занимание поддържа паметта. Техниката напредва и е добре да четем повече книги, и така да обогатяваме информираността си. По възможност да ходим на кино, театър, концерти. Поредното правило, което определи лекарката, е да участваме в общественния живот на града. Хубаво е да имаме гражданска позиция, да гласуваме винаги и да отстояваме мнението си. В противен случай не бива да роптаем против лошото си положение. Хубаво е да намерим приятели и да не се чувстваме сами в живота. Ако ни тежи мъка, да я споделим с близък човек, на когото имаме доверие. Когато се освобождаваме от лошите помисли, не трупаме стрес. Ананиева приключи с призива да бъдем добри и да прощаваме. Таим ли някаква омраза в себе си - няма как да бъдем красиви. Добрите хора са позитивно настроени и са щастливи, тъй като раздават топлина.

Изпратихме д-р Ананиева замислени. Дали можем да живеем съобразно принципите, за които тя ни говори?

Калинка КОВАЧЕВА

Зрънце надежда, сила и обич

Световният ден на незрящите хора е 13 ноември. Не е повод за празнуване, но е ден, в който напомняме на обществеността за себе си. Въпреки липсата на зрение, ние работим като всички останали, отглеждаме децата си, радваме се и се вълнуваме с едни и същи проблеми. Имаме мечти и идеали, хубави и лоши моменти.

На 14 ноември в клуб "Детелина" към ТО на сляпо-глухите Добрич се проведе събиране по повод Деня на слепия гражданин. На поканата се отзоваха 23 човека.

Първоначално председателят Ковачева говори за 13 ноември – Международния ден на слепия гражданин. Тя припомни, че това е рождената дата на Валентин Аюи, първия тифлопедагог, който поглежда към хората със зрителни увреждания като на равнопоставени в обществото. Аюи създава училище за слепи деца в Париж. Много скоро неговият пример е подет и от други държави. Ние, съвременниците, трябва да знаем и пазим паметта на този велик французин.

Събирането продължи с рецитал, изнесен от някои от поетите от нашата организация – Димитър Кънчев, Калинка Ковачева и Руска Иванова. Общата идея на творбите бе "Силни сме". Звучаха народни песни като поздрав към всички присъстващи.

Най-тържествено бе отбелязан юбилеят на Стоянка Миланова. Отпразнувахме рождения ден на Янко Златев и именния ден на Ангел Иванов. Виновниците получиха разкошни букети от бели хризантеми. Прозвучаха много тостове и поздравници за здраве и благополучие.

Всеки от нас отнесе вкъщи мъничко зрънце надежда, сила и обич, така нужни ни в студените зимни

дни.

Калинка КОВАЧЕВА

Скъп гост

На 8 ноември в "ХобиСклуб" беше честван празник, посветен на свети Архангел Михаил, който в Светото писание е вожд на небесните сили и борец против силите на тъмнината. На този ден се почита паметта на мъртвите и на всички воители, загинали по бойните полета. Християнският празник е предшестван от годишната Голяма Задушница, на която миряните посещават гробовете на своите починали близки. За традициите на празника разказа краеведът Веселина Малчева. Тя обрисова образа на свети Архангел Михаил като смел воин с копие в ръка, стъпил върху злото. Думата бе дадена на специалния гост Ангел Сотиров, който, освен че бе именник, разказа за традициите в Тракийска България с характерния си закачлив и хумористичен стил. Съвсем непринудено той покани именниците от "ХобиСклуб" Михаил Панчев и Димитричка Николова да се включат в беседата за именните дни. Голям интерес предизвика неговата книга "Зелени графомании", откъси от която прочете майсторката на художественото слово Иванка Георгиева. Песен с аналогичен текст изпълни Мима Русева, която подаде настроение към певческата група с ръководител Светла Стоева и заедно зарадваха гостите с добруджански мотиви. "За Ангел Сотиров може да се говори дълго" - сподели председателят на "ХобиСклуб" Иван Тодоров. Той разказа свои автентични спомени от обучението си в Пловдив, когато гостът е бил директор на Националния център за късноослепели хора. С умиление и благодарност Тодоров спомена имената на своите преподаватели - Ангел Сотиров, Стефка Стойчева, Димитър Парапанов, Владимир Желев, Данчо Данчев, Стефан Данчев, Роза Иванова и други. Неусетно дойде редът и на хубавата добруджанска питка, изпечена от сърчните ръце на Виолета Панчева. С руйно добруджанско вино тя бе поднесена на трапезата. След няколко часа гостуване Ангел Сотиров от Пловдив и Динко Илианов се разделиха с приятелите си от "ХобиСклуб" с обещание за нови срещи.

Иван ТОДОРОВ

Плевен

Незрящите отбелязаха своя ден

□ На 13 октомври по традиция посетителите на Клуба на слепите в Плевен за поредна година отбелязаха Деня на белия бастун. Това е ден, в който незрящите не празнуват, а по един недвусмислен начин напомнят на обществото, че в него има и хора като тях. Разбира се, това не означава, че са второ качество, а че са трудоспособни, пълноценни хора с различни интереси и благодарение на упоритостта си преодоляват своя проблем. Затова трябва обществото да проявява по-голяма толерантност и разбиране към тях и проблемите им. Този ден бе и по-специален за членовете на ТСО Плевен, поради това че гости на събирането в клуба бяха общинските съветници г-жа Диана Данова и г-жа Любка Костова. Те заедно с останалите гости бяха посрещнати подобаващо. Председателят на Териториална организация на слепите - Плевен Володя Христов с няколко встъпителни думи откри събитието, като поздрави хората от организацията и гостите. Такива пожелания имаше и от председателя на РСО Плевен Павлин Ангелов. Съветниците разказаха за работата на Общинския съвет, свързана с хората с

увреждания, и пожелаха на присъстващите здраве и борбеност, упоритост при преодоляването на трудностите, които им поднася зрителното увреждане. Те подариха за ползване в клуба кафемашина. Вокалната група към организацията "Пей, сърце" поздрави всичките присъстващи с няколко песни от своя репертоар. Тук трябва да споделим за предстоящото участие на групата в отбелязването на 160-ата годишнина от читалищната дейност в България, което участие ще бъде в София по покана на НЧ "Христо Смирненски - 1945". След това всички се почерпиха със сандвичи, сладки, бонбони и безалкохолни напитки.

Румен ПЕТКОВ

"Пей, сърце" с участие в концерт, посветен на Народните будители

Първият ден на месец ноември е значима дата от националния календар на България. Това е празник на делото на българските просветители, книжовници, революционери и свети будители. Това е денят, когато всички ние отдаваме заслужено внимание и уважение на тези българи. Именно в този ден самодейните колективи "Пей, сърце" при ТСО на ССБ - Плевен, "Северняшки ритми" при Клуба на инвалидите и съставът от село Крушовица изнесоха концерт. Той бе по покана на НЧ "Христо Смирненски - 1945" София и с творческата изява и организация на секретаря на НЧ "Пробуда - 1990" Плевен Даниела Заркова.

На 28 октомври 2016 автобусът отпътува за София. Гостуващите колективи първо посетиха храм-паметника "Свети Александър Невски". Разгледаха храма и неговата крипта, където се намира постоянна изложба от български църковни икони със значима историческа стойност. Преди концерта в една от залите на Общинския културен институт "Красно село" се проведе другарска среща между плевенчани, техни приятели от квартал "Белите брези" в София и ръководството на читалището-домакин - "Христо Смирненски - 1945". На срещата гостите бяха поздравени от секретаря на НЧ "Христо Смирненски - 1945", председателя на клуба в "Белите брези", от Стоян Манолов, завеждащ отдел "Медико-организационен" при СИБ - София, Николинка Димитрова - председател на регионалната организация на СИБ в Плевен, и Даниела Заркова - секретар на НЧ "Пробуда - 1990" Плевен. На срещата присъства и главният редактор на вестник "Кураж" Петя Митева. Вокалната група от "Белите брези" изнесе кратка художествена програма, с която поздрави гостите. След това започна тържественият концерт в голямата зала на комплекса. Той бе посветен и на 160-годишния юбилей на читалищното дело в България. Инициатори бяха ръководствата на НЧ "Пробуда - 1990" Плевен, НЧ "Христо Смирненски - 1945" София, НЧ "Райко Алексиев 1947" София, читалището в село Крушовица, област Плевен, НЧ "Бели брези 2005", Дом на културата "Искър", Столична библиотека и БЧК. Публиката се изправи на крака при изпълнението на Химна на народните будители, изпълнен от хор "Сияние" към НЧ "Райко Алексиев", които откриха програмата. Концертът в по-голямата си част продължи с изпълнение на вокална група "Северняшки ритми" при НЧ "Пробуда - 1990" и Клуба на хората с увреждания и пенсионера (художествен ръководител Надка Томова, корепетитор Емилия Кръстева) и вокална група към НЧ "Развитие 1907" - село Крушовица (художествен ръководител Надка Томова), вокална група "Пей сърце" при ТСО на ССБ - Плевен (художествен ръководител и корепетитор Богомил Мицев. Групата от незрящи участници изпълни две песни - "Мама Георги дума" и "Роден край", а солистът Румен Петков изпя песента "Пребродих цялата страна". Програмата на плевенчани бе художествено оформена и подредена от г-жа Заркова - секретар на плевенското читалище.

Румен ПЕТКОВ

София

Феномените на Пиринския край

На 15 октомври по традиция отбелязваме Деня на белия бастун, символ на мобилността на хората със зрителни увреждания. По този повод в ТСО "Съединение" към РСО София организирахме двудневна екскурзия по особено интересен маршрут: София – село Катунци – село Златолист – манастир "Свети Георги" – местност "Рупите" и църква на пророчицата Ванга – Мелник – Сандански – София.

Рано сутринта на 15 октомври потеглихме с ентузиазъм към Пиринския край, известен с бунтовното си минало от епохата на Възраждането, с древната си история, с прекрасната си природа, но и с още нещо – с многото манастири, свързани с чудни легенди и митове, с феноменалната леля Ванга, българската незряща пророчица, помогнала на хиляди хора и с учудваща точност предрекла събития от българската действителност, а дори и от международно значение като атентата на 11 септември с взривяването на кулите-близнаци в САЩ и потъването на подводницата "Курск".

Този красив кът на България е известен и с още една свята жена – Преподобна Стойна, родена в село Хазнатар, близо до Сяр, което днес за съжаление е извън територията на България. Тя също ослепяла в ранното си детство и се сдобила с чудна сила – да лекува и помага на отчаяни и тежкоболни. Тя става монахиня в някогашното село Долна Сушица, днес село Златолист - на няколко километра от Катунци. Отсядайки в село Катунци сме посрещнати от кмета Георги Коцев, един невероятен българин с широко сърце и душа, който зарязва гроздобера и ни посвещава целия си ден. Води ни до Златолист по криволичещ сред невероятната природа четвъртокласен път, по който не би могла да мине нито една модерна ниска лимузина. Сред вековните гори на селото са останали едва неколцина жители, но църквата "Свети Георги" и килията на святата българска лечителка се посещават от хиляди поклонници, търсещи надежда за здраве и изцеление. Нашият домакин ни разказва живо и увлекателно за чудесата на Преподобна Стойна, записани в житието ѝ по разкази на нейните съвременници. Все още в Катунци на преклонна 90-годишна възраст живее баба Мария, която е била дете по времето, когато е живяла лечителката, но я помни и е била свидетел на чудесата, станали по това време. Местните разказват, че Преподобна Стойна е владеела левитацията и се е издигала над земята, но е казала на живите свидетели да не говорят за това до смъртта ѝ. В чудодейната енергия на това място е вярвала и пророчицата Ванга и често е отсядала в манастира в стаичката на Преподобна Стойна, като е оставала по цели седмици. Тук на посочено от Ванга място е открита лековита вода, с която по думите на Георги Коцев може да се пере идеално без ползването на каквито и да е перилни препарати. Ние също спираме и си наливаме водичка, отпиваме и като че ли попиваме надеждата за нещо добро и хубаво, което ще се случи.

В църквата има и специална каменна плоча, като, заставайки на нея и помолвайки се от душа, можеш да получиш утеха и изцеление. В двора пък е разперил клони невероятен 1300-годишен чинар с вързана на него люлка, на която всеки може да се полюлее за здраве.

Тук е и гробът на лечителката, обсапан с цветя от благодарни хора. Целият парк около храма и всичко наоколо е изградено с доброволен труд и средства от дарения. Кметът Георги Коцев със сърце и душа е оправял пътя, грижил се е да облагороди каптажа на чудодейната вода, да поддържа и реставрира църквата и килията на Преподобна Стойна. Няма такси за нищо. Хората благоговейт пред силата на добротата и любовта, които струят от всяко цвете, от всяко дърво и сякаш ни озаряват отвсякъде на това чудно красиво място.

Вечерта нашият изключителен домакин ни посреща в кръчмата "При кмета" в Катунци, където ни нагостява с вкусни гозби, приготвени от всичко, което тук ражда българската земя. Печката бумти, идват и местните талантиливи музиканти, ехтят песни и се тропат кръшни хора. Веселим се здраво, а по регионалната телевизия "Родина" ни поздравяват специално по повод Деня на белия бастун. Поздравът е изненада от кмета, на когото сме изключително благодарни за огромната му топлина и човечност. На следващата сутрин, подкрепяйки се с топла баница, айрян от домашно мляко и ароматно кафе, си взимаме довиждане с обещание за нови срещи и се отправяме към живописния Мелник, където сме очаровани от чудесата на природата – известните Мелнишки пирамиди, и красотата на българската възрожденска архитектура.

След Мелник отново притихваме в светостта на местността "Рупите". Палим свещица в храма "Света Петка Българска", съграден с дарените от леля Ванга средства, свеждаме глави пред гроба ѝ. Мистична е красотата и на това свещено за българите място. Наоколо е изграден много красив парк, а в

подножието на хълма Кожух, известен като угаснал вулкан, спираме пред огромен кръст, оформен с бели камъни от признателните хора, на които леля Ванга е дала помощ и утеха.

Сякаш заредени с енергията на феномените на Пиринския край се отправяме към Сандански, където разглеждаме красивия парк, подкрепяме се с местни специалитети и се прибираме в София с пожелание в някой слънчев ден отново да се върнем, защото чудесата на България ни канят ласкаво пак да ги посетим.

Даниела ДАМЯНОВА

Шумен

На 9 ноември в концертната зала на Народно читалище "Добри Войников -1856" Регионалната съюзна организация на ССБ в Шумен проведе тържествен концерт, посветен на 95 години от създаването на Съюза на слепите в България. Гости бяха г-н Емил Узунов - председател на КС на ССБ, и г-н Стоян Митев - почетен член на Съюза на слепите в България.

Цветя и поздравителни адреси ни поднесоха г-жа Кърджалиева - зам. областен управител, г-н Христов - кмет на Община Шумен, г-жа Господинова - директор на комплекс за социални услуги и други. На концерта присъстваха и г-жа Петрова - директор на дирекция "Социална политика и здравеопазване" към Община Шумен, д-р Станчева - директор на териториалното поделение на НОИ - Шумен, г-н Капралов - обществен посредник, г-н Трайков - директор на радио "Шумен", г-н Миланов - директор на дирекция "Социално подпомагане", г-н Георгиев - управител на "Успех Металпринт ССБ", г-жа Мехмедова - експерт към дирекция "Хуманитарна дейност" - Търговище, представители на НПО - ЦСРИ, Център за деца и възрастни хора, Дом за стари хора, представители на медии и други.

В концерта под наслов "Талантът няма възраст" взеха участие съюзни членове от ТСО Шумен, ТСО Търговище, ТСО Велики Преслав, ТСО Нови Пазар и ТСО Омуртаг. Празничното тържество завърши с участието на известния певец и композитор Орхан Мурад.

Кърджали

Надяваме се новият президент и служебното правителство да подобрят живота ни

В уютната обстановка на заведението "Оазис" хора със зрителни увреждания отбелязаха Международния ден на слепите и Деня на диабета.

Те бяха поздравени от Шюкран Исмаил – председател на регионалната организация на слепите и Стойна Желева – директор на ЦСРИ "Недялка Камбурова".

В приветствените думи двете ръководителки изтъкнаха приноса на френския благородник Валентин Аюи, който полага основите на световното обучение на слепите и основава в Париж първия в света интернат за невидящи. През 1946 година ООН обявява 13 ноември за Международен ден на незрящите.

Хората с нарушено зрение загърбиха своите здравословни и социални проблеми и изразиха надежда, че новият президент и служебното правителство ще предприемат мерки за издигане на жизнения им стандарт и ще подобрят качеството им на живот.

В Деня на добротата те не забравиха да благодарят на община Кърджали и на частни дарители, които им помагат не само финансово, а и морално.

В началото на декември ръководството ще се срещне с другите организации от страната в почивната станция в Дряново. Там ще обсъдят едногодишната си дейност и ще внесат поправки в Устава на организацията.

Стайко КАФОВ

Незрящите от Смолян пяха и извиха хоро на светилището край Татул

По случай Международния ден на белия бастун 55 души от смолянската регионална организация на слепите посетиха тракийското светилище край Татул.

Те разгледаха уникалния археологически и исторически феномен – саркофаг с формата на пресечена пирамида, и руините на средновековната тракийска крепост.

"За Татул, където според легендата е погребан Орфей, бяхме чули много, но не го бяхме посетили.

Възхитени и развълнувани сме от това, което видяхме. Знаем за тържествата "Нощите на Орфей". Ще присъстваме на едно от тях и ще организираме спортно състезание по канадска борба с регионалната съюзна организация в Кърджали", казаха те.

Впечатленията на хората от териториалните организации в Смолян, Златоград и други населени места в Смолянска област бяха отлични.

Преди да отпътуват, гостите пяха песни под съпровода на акордеонист и се хванаха на хоро.

Стайко КАФОВ

Цветан Маджаров: "Хора, бъдете смели в живота като мен!"

Когато снимах посещението на групата от регионалната съюзна организация на слепите в Смолян на Татул, видях и насочен срещу мен фотообектив. Фотографът, който бе застанал пред гроба на Орфей на светилището и ме снимаше, беше без ръце. Това ме удиви, но още по-голямо бе удивлението ми от разказаното от него и от снимките от албумите му, които извади от чантата си и ми ги показа. Ако не бяха тези снимки, трудно бих повярвал на това, което той сподели.

Цветан Маджаров е на 76 години. Не само е без ръце, но е напълно глух и не вижда с едното си око.

Пишех въпросите си на лист. Той ги прочиташе и отговаряше. През десетилетията, заедно със сниманото досега на Татул, фотографиите му достигнали до 200 хиляди.

В албумите на Цветан видях как кара (с помощта на пилот) вертолет, катери се по скали, скача с бърнджи, спуска се по въже, остъклява тераси, майстори баници. Със снимки бяха документирани и личните му срещи с президента Росен Плевнелиев, с премиера Бойко Борисов, с още държавни глави и премиери. Цветан бе сниман и в компанията на посланиците у нас – от САЩ до Япония, заедно с техните семейства. Фотосите свидетелстваха и за личните му срещи с видни личности от света на културата, изкуството и спорта. Чужди и наши телевизии са разговаряли с него в ролята му на специален гост.

Цветан започна своя разказ от оня мартенски ден през 1981 година, когато е станала злополуката.

Оттогава той празнува и черпи всяка година на датата на злощастията си. Празнува своя втори рожден ден – спасил се от смъртта и започнал битката си за живот.

ЗЛОПОЛУКАТА

Цветан Маджаров бил заварчик в рудник до Девин. Миньорската бригада работела на тунели, които се ползвали на водносиловия път от Доспат до Девин. Отпреди две години военните били оставили при тях детонатори. През тази мартенска вечер той прибрал извадените навън детонатори в склада си. Забелязал, че някои от тях са намокрени от снега. Решил да ги взриви вечерта, за да не убият на сутринта колегите му. Няма под ръка запалка или кибрит и затова един от колегите му се приближил и му дал горящата си цигара – да запали фитила на детонатора. Огънче от цигарата паднало в паничката с барута и последвал страшен взрив. Цветан изхвърчал във въздуха и когато паднал на земята, вече бил без ръце.

Закарали го полужив в болницата в Девин и лекарите заедно с помощта на асистент от Пловдив започнали битката за спасяването на живота му. Когато дошъл в съзнание, докторите му казали, че вече е без ръце, напълно глух и няма да вижда с едното си око. Попитали го какво ще прави сега. Отговорът му ги смаял: "Радвам се, че мога да виждам с едното си око".

В болницата му донесли касетофон. Той сменял с бинтованите си ръце касетите. С тези ръце някога биел топки, правел челни стойки. На 40-ия ден от злополуката закарал личния си автомобил на преглед в Смолян.

В София му направили протези на ръцете, но той ги отказал, защото "били непрактични". Незрящите от Смолян решили да му помогнат чрез благотворителни концерти да закупи крайно необходимия слухов апарат. Към инициативата се присъединили общината и обществеността, но той гордо отказал.

СЪДБАТА НА ЦВЕТАН – ПОБЕДА НА ВОЛЯТА И ХИМН НА ЖИВОТА

"Аз се чувствам победител в новия ми живот", казва Цветан. "Безрък, глух и полусляп правя това, което не го могат много от хората с различна от моята съдба. С битката ми в живота аз отправям и моето послание - хора в неравностойно положение, бъдете смели в живота като мен. Само така и за вас ще има светлина в мрака!"

Какво още не е осъществил Цветан в живота си? Да участва в шоуто "Сървайвър" и да полети в Космоса. Той вече е кандидатствал за участие в "Сървайвър", но не могъл да изпълни само едно условие. През живота си никога не се е научил да плува и затова му отказали. "Мечтая да полетя в Космоса, макар и в ролята на опитно зайче", споделя Цветан.

На раздяла, при отпътуването му от Татул за Смолян, пожелах на Цветан Маджаров да се сбъднат мечтите му.

Стайко КАФОВ

Община Момчилград ни зарадва с екскурзия до Пловдив

С едnodневна екскурзия до Националния център за рехабилитация на слепи в Пловдив община Момчилград зарадва незрящите от местната териториална организация.

Събитието бе в чест на Международния ден на белия бастун и 35-ата годишнина от създаването на организацията в Момчилград.

Незрящите бяха поздравени от председателя на Регионалната съюзна организация - Кърджали Шюкран Исмаил. В приветствието си към тях тя акцентува, че този ден не е ден за празник, а за фокусиране върху проблемите на хората. "Нас ни има, притежаваме борбен дух и имаме какво да дадем на нашето общество. Не се чувстваме малоценни и се нуждаем от повече подкрепа и вяра в нашите способности." Хората със зрителни проблеми от Момчилград се срещнаха с екипа на Националния център в Пловдив, с неговия ръководител Стефан Данчев, разгледаха залите за обучение и рехабилитация. Особено бяха впечатлени от компютърния кабинет и от спортната зала. Възхитени останаха и от изложбата на изделия и макети, изработени от курсисти от страната.

Екскурзията продължи с посещения в Стария град, на археологически разкопки и на търговски обекти. За по-добрата адаптация и придвижване в градската среда община Момчилград подари 5 бели бастуна и един говорещ апарат за кръвно налягане.

Исмет Шабан - председател на ТСО Момчилград, благодари на общината за достъпната околна среда и

за вниманието на институциите към тях.

Стайко КАФОВ

Пловдив

Низ от събития през октомври

По традиция след летните месеци на отдих и ваканционно настроение последното тримесечие на годината се характеризира с активизиране на организационната, спортната и културно-масовата дейност. Тази година също не е изключение.

Спортистите от пловдивския клуб "Изгрев" постигнаха нови забележителни победи. Състезателите ни по канадска борба, след като "загряха" през август в Добрич и през септември в Кърджали и заеха челни места в своите категории, на световното първенство през октомври в Благоевград отново достойно представиха България. И тримата ни участници се завърнаха с медали - Ася Бурова и Емка Танова си поделиха първите и вторите места в своята категория на дясна и лява ръка, а Кирчо Родопски спечели второ място на дясна ръка в категория над 90 килограма.

На 6 и 7 октомври в хотел "Империал", както преди две години, премериха сили шахматисти от няколко отбора от страната - сборен отбор от София, СКС "Успех" Варна, СК "Вая" Бургас, СКХЗУ "Пауталия спорт - 2005" Кюстендил, СКХЗУ "Светлина" Шумен и СКЛУ "Изгрев" Пловдив.

Първенството беше отборно, игра се по швейцарската система под ръководството на съдията Димитър Илчев.

Състезанието беше открито от председателя на РСО Пловдив Велик Атанасов, приветствие поднесе и Петър Зехтински - директор на дирекция "Спорт и младежки дейности" към община Пловдив. След оспорвани срещи първите три места си поделиха сборният отбор от София, спортен клуб "Успех" - Варна и спортен клуб "Изгрев" - Пловдив. Отсъствието на двамата силни пловдивски шахматисти - Расим Низам и Димитър Пелитов, определено се почувства. Награди за всички участници бяха осигурени от "Лайънс клуб - Филипополис".

Добро беше и представянето на нашите участници на лекоатлетическото състезание на 22 октомври в базата на Национална спортна академия "Васил Левски" - София, организирано от Спортната федерация на хората със зрителни увреждания. Четирима наши участници изпробваха възможностите си и всички се върнаха с медали, два от които златни - Андон Кисьов на 100 м гладко бягане и Ася Бурова на дълъг скок.

На 18 октомври в залата за събрания на съюзния културен дом се състоя среща с представители на дирекция "Социално подпомагане" Пловдив. Донка Аргирова - началник-отдел "Хора с увреждания - социални услуги", разясни новите положения, свързани с решението на Върховния административен съд от 17.03.2016 г. за отмяна на разпоредбата на чл. 28, ал. 1 от ППЗИХУ в частта: "в обекти, отговарящи на стандартите по Наредба 30 от 2004 г. за утвърждаване на медицински стандарт "Физикална и рехабилитационна медицина", с което значително се разширяват възможностите за рехабилитация на хората с увреждания и отпадат редица ограничения, свързани с изплащането на интеграционните добавки. Тя отговори и на въпроси, отнасящи се до енергийните помощи, настаняването на самотни хора в социални домове, снабдяването с помощно-технически средства, както и във връзка с премахването на някои бюрократични спънки.

Троян

Отбелязахме Международния ден на белия бастун

На 17 октомври членовете на ТСО Троян се събраха, за да отбележат Международния ден на белия бастун. Тържественият обяд бе в един от големите ресторанти в града. Председателят на ТСО Троян Цветомир Банчев поздрави присъстващите. Силвия Дацин - член на УС на ТСО Троян, разказа на гостите за знаците на белия бастун и откъде идва идеята за цвета му. Припомни им откога 15 октомври е обявен за Международен ден на белия бастун.

Гости на тържеството бяха кметът на община Троян г-жа Донка Михайлова, г-жа Валентина Даскалова - главен експерт по социална и здравна политика, г-жа Марияна Николова - младши експерт по социална политика, г-жа Димка Миховска - директор на дирекция "Социално подпомагане", г-жа Йонета Радоевска - председател на Съюза на инвалидите в Троян.

Тържеството премина под звуците на приятна музика и сладки приказки. Събирането бе и отлична възможност за членовете на организацията да обменят информация по проблемите на хората със зрителни увреждания, да научат полезни и интересни новини.

Всички си тръгнахме заредени с много положителни емоции, оптимизъм и с пожеланието по-често да се организират подобни мероприятия.

Силвия ДАЦИН

Велико Търново

"Най-хубавото се вижда само със сърцето! Най-същественото е невидимо за очите!"

Това послание на френския писател Антоан дьо Сент-Екзюпери, отправено към хората, възплава в себе си начина, по който незрящите чувстват и възприемат света. За лишените от зрение животът е измерение от звуци и усещания, които чрез емоциите изграждат представата за обкръжаващата ни реалност. Човек усеща присъствието на хора около себе си, но остава самотен и затворен в своята си обител, докато някой не го докосне и заговори. Всеки ден се учим да бъдем щастливи, но се чувстваме такива, когато с подадена за подкрепа ръка ни кажат: "Аз те чувам, разбирам и съм твой приятел!". Човешината е добродетел, която живее в душите на благите хора и се вижда само с очите на сърцето! Най-същественото - любовта към хората, съпричастността и готовността за подкрепа са невидими за

очите, но те са основата на обществото! Разбрали тези истини, хората, лишени от зрение, във Велико Търново са намерили път един към другото, правят възможното, за да се чувстват пълноценни и да живеят достойно! В предоставен от Общината клуб всяка седмица се срещат, за да общуват и да си дават кураж, да споделят преживявания и така да преодоляват изолацията и самотата. По повод Международния ден на белия бастун ТСО на ССБ във Велико Търново реализира няколко инициативи, с което внесе разнообразие, пълнота и смисъл в ежедневието на своите членове.

На 12 октомври ТСО Велико Търново с подкрепата на Община Велико Търново организира екскурзия по маршрут Велико Търново - Къкриня - Ловеч. Посетени бяха Къкринското ханче - място, свързано с последните дни на Васил Левски, Деветашката пещера - едно от местата, където се е зародила човешката цивилизация по нашите земи, важни и интересни исторически обекти в Ловеч, сред които Музеят на Васил Левски и националноосвободителното движение в България, архитектурен комплекс "Барокови къщи и старинна търговска улица", Музеят на водата, уникалният Покрит мост на Никола Фичев над река Осъм, старинният квартал "Вароша". Екскурзовод беше Пенчо Василев от ТСО на ССБ, планирал маршрута и подготвил обстойна информация за всеки от обектите. Обядът се състоя в уютната обстановка на старинната ирландска гостилница на площад "Екзарх Йосиф I" в близост до Покрития мост. Въпреки че денят се случи мрачен и дъждовен, в душите на хората стана ведро и приятно от преживяното и впечатленията, които придобиха.

На 14 октомври в Клуба на пенсионера и инвалида във Велико Търново по повод Деня на белия бастун се проведе турнир по табла между отборите на ТСО на ССБ и ТО на НАСГБ. В продължение на 4 часа се води оспорвана борба за призовите места и медалите, осигурени от Община Велико Търново. В крайното класиране финалисти станаха Александър Маринов, спечелил първо място и златен медал, Вангел Божинов заел второ място и сребърен медал, а трето място и бронзов медал завоюва Димитър Станев. Всички състезатели се представиха достойно и получиха почетни грамоти за спортменство и добри постижения. След турнира спонсорът на състезанието - фирма "Цвета оптик" в лицето на г-жа Цветанка Пенчева Цанкова, дари за всички участници обяд, на който се разискваха резултатите от турнира и премина в дружеско общуване.

На 15 октомври в Клуба на пенсионера и инвалида във Велико Търново, след беседа, подготвена и представена от Пенчо Василев по повод 95 години от създаването на ССБ и Деня на белия бастун, съвместно с членовете на ТО на НАСГБ се състоя празничен обяд, спонсориран от Лайънс клуб "Велико Търново - Арбанаси". Приветствено слово от името на спонсора изнесе председателят на клуба Илия Клиничев.

Да се работи за хората е призвание, но и трудна мисия, дълг и проява на човеколюбие! Безкористно да твориш добро и да раздаваш себе си в името на другите - това възвисява духа и облагородява човека! Живеем в трудни времена, но въпреки всичко нека помним и се ръководим от мъдрата повеля, която съм проумял като една от сентенциите за живота: "Прави добро, бъди човек!". Защото наградата за чистите по душа е благодарността на хората, която за истинския ЧОВЕК е най-трогателното признание, а чувството на удовлетворение след сторено добро е несравнимо с никоя материална награда! Вярвам в това, защото съм го изпитал в живота си! Нека доброто бъде с нас и да ни закриля!

Пенчо ВАСИЛЕВ

ИЗКУСТВО Маестро Бабеков сред пловдивчани

Ангел СОТИРОВ

На 16 октомври вечерта в залата на Съюза на българските композитори с голям авторски концерт се отбеляза 80-годишнината на именития български композитор и диригент Стоян Бабеков. В концерта взеха участие женският хор "Христина Морфова" с диригент Таня Никлева, Хорът на софийските момчета с диригент Адриана Благоева, Академичен студентски хор "Ангел Манолов" с диригент Дарена Попова, Росица Бояджиева - флейта, Николай Темнисков - туба и Бояна Ламбрева - пиано. Юбилярят щедро почерпи с мелнишко червено вино, разнообразни ядки, солени и сладки. Гостите му пожелаха многая лета и обилна, висококачествена композиторска продукция.

Само четири дена след по-горе отразеното събитие маестро Стоян Бабеков откликна и пристигна в Пловдив. Неговата мисия, както е прието да се пише напоследък, бе промотирането на колекцията от музикални дискове на Смесения хор на слепите "Академик Петко Стайнов". Още преди да се настани в стаята, журналистката от радио "Пловдив" Елена Крушкова взе от него пространно интервю.

Организатори на тази среща бяха Георги Генов и Ангел Сотиров.

На 21 октомври в по-голямата зала на Националния център за рехабилитация на слепи, малко преди обяд, маестро Бабеков представи с голяма вещина продуцентския продукт на г-н Рангел Попов, появил се през 2012 година. В продължение на цели осем години упорита работа той успява да подготви колекция от 20 диска, съдържащи около 250 избрани творби в изпълнение на хора на слепите "Академик Петко Стайнов". Негов неизтощим консултант е именно маестро Бабеков. Припомням, че компютърната обработка на всички песни извършва известният на част от нашите читатели Иван Доброволов, а Яна Йорданова пък успешно оформя цялостния дизайн на колекцията. Композиторият Стоян Бабеков цели три десетилетия е диригент на този хор. Оттам са и разбираемата пристрастност на маестро кoм тази колекция, и лекотата, с която той може да говори за нея часове наред.

Петя Алексиева - завеждащ пловдивската брайлова библиотека, осигури музикалната уредба и атрибутите към нея. А г-н Джеваатин Мустафа бе перфектният озвучител на изобилните музикални илюстрации. Със своята прецизна и всеотдайна работа той напълно заслужи възхитата на изключително талантливия гост от София.

За съжаление продуцентът на колекцията Рангел Попов не можа да участва в промоцията, а и публиката сякаш не беше особено многобройна. Но камерното присъствие за този род презентации е може би нещо нормално. Сред почитателите на хоровото изкуство бе и Весела Гелева - диригент на Смесения хор при пловдивската Академия за музикално и танцово изкуство.

Маестро Стоян Бабеков изрази пред мен своята дълбока признателност към организаторите на презентацията, към участниците в нея, към своите сърцати асистенти - г-ца Алексиева и г-н Мустафа. Също и към екипа на Националния център за рехабилитация на слепи, осигурил му забележително гостоприемство.

ПРАВО НА ОТГОВОР Декларация от настоятелството на Национално читалище на слепите "Луи Брайл 1928"

Във връзка с появилите се спекулации, полуистини, клевети и откровени обиди, насочени към председателя на Националното читалище на слепите "Луи Брайл 1928", както и алузиите за натъкмено предварително общо събрание на членовете на читалището, състояло се на 3 октомври 2016 г., заявяваме, че категорично не приемаме по този недопустим, схоластичен и дълбоко неморален начин да се прави опит за сриване на авторитета на най-старата и единствена духовна институция за хора със зрителни увреждания у нас.

Спас Карафезов е най-дълго управлявалият председател в читалището. И той, както всеки човек, е

допускал своите грешки - както е казано в Светата книга - нека да хвърли камък този, който е безгрешен. Но той не само съхрани читалището, а го преведе и разви през едни от най-бурните години в историята на България - 90-те години на XX век.

Както сам декларира, той е в края на своето председателство, така че най-малкото тези постановки са трудно разбираеми, освен ако зад тях не стоят бъдещи амбиции, свързани с тази културна обител. За всички са видни осезателното подмладяване и плавният преход между поколенията - процес, който е активен от много години.

Ние, членовете на настоятелството, не само твърдо заставаме зад ръководителя на читалището, но нещо повече - след оттеглянето му от активна председателска дейност ние ще инициираме постъпки за избирането на Спас Михайлов Карафезов за почетен председател на Националното читалище на слепите "Луи Брайл 1928".

Дълга е историята, писана от поколения хора със зрителни увреждания и техните съмишленици за тези почти 90 години, деятели, изграждали духовност, култура, книжовност, изкуство, за да наблюдаваме безучастно непочтените опити за дестабилизиране и погазване на техните колосални усилия.

Ние като ръководство декларираме, че за нас единственото, което има значение, е просперитетът на единствената духовна институция за незрящи в България.

София, 7 ноември 2016 г.

За флагманите на лицемерието

"Ти си корумпиран демагог! И днес се чудя как с тези думи съм се обърнал към Христо Белобрадов. Аз дори не знаех какво значи това. На съвещанието настъпи мълчание. "Ех, Ангеле - със смутен глас се обърна към мен Белобрадов." Това ми разказа Ангел Сотиров преди няколко месеца. Към мен лично се обръщаше с "приятелю". От два месеца преустанови да ми се обажда. В неговия стил на 3 октомври на нашето събрание в салона на "Славянска беседа" изрази своето мнение, на което отговорих. Впрочем той винаги е активен на публични места. На следващия ден за мен дойде изненадата, когато Владислав Кацарски, който присъства на събранието и не взе отношение, по неговото онлайн радио заедно със Сотиров ме обстрелваха с обидни думи. Сигурно и моята реакция е била като на Христо Белобрадов - този свят човек в нашето дело.

Когато се запознах с публикацията "Любимото читалище и неговите седенки" на Ангел Сотиров, не можех да възприема съдържанието и да повярвам на написаното. Господинът няма право да иронизира висшия орган на читалището. По-добре да беше отразил успешната дейност. Той е бил в екипа на моето направление с ръководител доктор Евдокия Цуцулова около 6 години. За по-дълъг период е работил с инж. Иван Савов. Днес господинът си позволява да дава оценка за моята цялостна работа в Съюза на слепите и читалището. За тази дейност в продължение на петдесет и пет години аз съм получил истинското признание от тези организации. Зломислено авторът се връща към времето, когато съм бил главен редактор на нашите издания. 25 години членувах в редколегията на "Зари" и в краткото време, в което поех списанието, се помъчих да го преобразя. Скоро телевизията направи голямо предаване за професор Николай Генчев. Макар че беше забранен, аз направих интервю с него. От Йордан Радичков взех оригинален неиздаден разказ. Всяка седмица правех с моята съпруга списание "Кръгозор". В него подбирах статии от руски и български дисиденти. По онова време аз възприемах "перестройката". През юли 1989 г. бях единственият, който публикува истината за страданието на етническите турци, чиито имена насилствено бяха сменени. Член на редколегията беше Сотиров. Той

беше станал голям експерт по "възродителния процес". Колегията се противопостави на написаното от мен. Аз обаче заявих, че нося цялата отговорност и след промените се разбра, че съм бил принципно прав. За вота на недоверие и по турския въпрос зам. главния редактор Слава Ганева се извини. Парадоксът е, че по същото време новият съюзен председател и заместникът му също получиха вот на недоверие от своите колективи. Събрах моите колеги в редакцията през лятото на 1990 г. и им казах: "Вие сте девет, аз съм един. Ще си отида! Нека вие да останете да работите!". Аз доброволно напуснах. По-нататък нито един от тях не остана в редакцията. Учудвам се защо Сотиров повтаря непрекъснато този вот, който можех да не приема. Когато списанието, на което съм бил главен редактор публикува непочтени персонални нападки и неговият редактор не се разграничава от тях, би трябвало в духа на журналистическата етика да последва извинение.

В своя текст Сотиров посегна на най-святото - обичта ми към хората и това, което съм вършил за тях. Работих с трима председатели. Имал съм спорове, но винаги съм оставал толерантен. Наистина позицията, която заемах, ми позволяваше да внасям промени в нашата организация - както в нейната структура и управление, така също и за развитието на организационната, културната и стопанската дейност. Още в самото начало успях да отменя решение на партийното и държавно ръководство във Варна за преместване на училището извън града и доведох докрай неговото построяване. Убедих зам.-министъра на образованието софийското училище за слепи деца да получи статут на средно учебно заведение. Две години водих преписки за безплатното настаняване в интернат на нашите ученици. И го постигнах. От Министерство на съобщенията промених съответната наредба, за да пътуват безплатно лентите, касетите. Сам се борих за западна валута, за да изградим модерното студио и брайловата печатница в Съюза. Две години воювах със специалисти от три министерства, за да открием курс за слепи масажисти. Помощта дойде от доцент Тодор Краев, чийто учител във Виена е бил сляп. Изпитвам истинска радост, че днес повече от 200 семейства си осигуряват хляба с тази професия. Правил съм и допълнителен курс, за да имат нашите масажисти степента "бакалавър". Организирах пуцове, вечерни гимназии в някои от нашите предприятия. Въведох системата за подпомагане на учещите се без зрение. Искам да напомня, че за отличен успех стипендията за четец беше почти равна на минималната работна заплата. Подкрепях с екипа десетки студенти да завършат успешно. Създадохме щатни бройки за аспиранти и интелектуалци. Прилагахме новостите в областта на рехабилитацията и интеграцията. Благодарен съм на колегите, с които работих заедно в централното управление. Ние изградахме териториални организации и укрепвахме районните съвети. Писано е много за самодейността и спорта. Не искам да пропусна личното ми участие и ролята ми за връщането на сградата на "Найчо Цанов" 172, която беше предоставена на пощите. Непосредствено съм участвал в разширението на съюзната стопанска система. Защищавал съм нашите интереси пред партийни и държавни органи за нови производства, за изграждане на филиали в провинцията. Най-скъпото нещо в моя живот бяха стотиците хора, с които съм се срещал от всички краища на страната. Възхищавал съм се на нашите председатели и сътрудници, които работиха всеотдайно. Занимавал съм се и със социални въпроси, осигурявал съм жилища. Животът ми беше един пламък. Не знам как да се обърна към автора на публикацията. Признателен съм му за идеята да подготвя моята първа книга "Сърцето вижда". Спомням си думите му, когато тя стана факт: "Тресе ме бяла завист". Сега разбирам, че съвсем е потъмняла. Той има добре написани очерци. Дори първия път, когато написа статията си за читалищното събрание, отпреди 3 години аз му харесах стила, макар че отново ме нападнаше необосновано. Поне тогава повече отрази извършеното в читалището.

Имах преподавател в университета, който написа: "Хората се делят на човеци и останалите". Сред тях се срещат свръхамбициозни индивиди, които страдат от вътрешен конфликт. Желанията им са по-големи от възможностите. Това поражда завистта, интригантството, злобата и коварството. Техен маниер е да ласкаят тези, от които очакват келепир. Да ласкаят онези, които трябва да се противопоставят на техните противници. Те винаги си служат с двоен аршин. Сега разбирам, че те не са били искрени, дори когато са се отнасяли с уважение към мен и са ме цитирали. На това място неволно си припомних за огорчението на доктор Цуцулова и заболяването ѝ от рак. Нашият герой участваше активно в заговора срещу председателя Янаки Градев. Обръщам се към всички: "Пазете нашето дело от останалите!". Една от моите колежки ми е казвала: "Когато се появи някой по-различен от останалите, те веднага си казват SOS и се обединяват срещу него". От върха на моите години мога с усмивка да кажа - винаги съм бил различен и нестандартен. Може би в това е и моят чар, за да успявам

при всички ситуации, защитавайки обществения интерес и нуждите на моите братя и сестри по съдба. Това беше и остава моето хоби в живота ми, както и моята съдба. При една среща с Орхан Мурад той възкликна: "Ах, патриарха на слепите!". Това ми стига за всичко онова, което преживях и направих.

Спас КАРАФЕЗОВ

За човешката злоба - има ли тя граници

Помислих си за това, като прочетох пасквила на Ангел Сотиров "Любимото читалище и неговите седенки" в бр. 10 на списание "Зари" от тази година и си отговорих. Щом човек може да пише по такъв начин, значи - не.

Всички познаваме Спас Карафезов. Знаем неговата дейност в ССБ и в читалището. Честност, всеотдайност и вечен стремеж да помага на другите. Десетки са тези, на които е помогнал да получат образование и професия и възможност да изявяват своя талант в сферата на литературата и културата. Под негово ръководство читалището израсна като високоценена и уважавана национална културна институция, в която се трудят и неவிждащи хора, които осигуряват своето съществуване.

Е, няма абсолютно идеални хора! Елементарно медийно правило е всичко, което се публикува, преди това да се провери. В нашия случай това е работа на редактора. Той не е цензор, но както се казва - трябва да отдели "зърното от плевата", ако, разбира се, има желание и няма други намерения. А списание "Зари" е сериозно издание и нека го пазим от подобни жълти писмена.

Владимир ЖЕЛЕВ

Кое е вярно, г-н Сотиров?

Във връзка с 80-годишнината на Спас Карафезов в сп. "Зари", бр.7/2014 г. в материала Ви "И на осемдесет - все така работохоличен!!!" Ви пишете и отбелязвате положителните качества на Карафезов като съюзен и читалищен деятел. За съжаление в материала Ви в бр.10/2016 г. на сп. "Зари" - "Любимото читалище и неговите седенки", Ви се отказвате от предишните си твърдения, като в този материал Ви го унижавате с неверни твърдения за неговата дейност като съюзен и читалищен деятел. Изказвам най-искреното си разочарование и протест за Вашето поведение на страниците на сп. "Зари" за живота и дейността на дългогодишния съюзен и читалищен деятел Спас Карафезов.

Димитър ПАРАПАНОВ

СПОРТ Последни държавни първенства за 2016 г.

Федерация "Спорт за хора със зрителни увреждания" проведе последните си държавни първенства за вече отминаващата 2016 година. Есента започна с държавното първенство по шоудаун, организирано и проведено от Спортен клуб за интеграция "Витоша". Мястото беше базата на СОУДНЗ "Проф. д-р Иван Шишманов" във Варна. Надпреварата се състоя в периода 22-25 септември. Състезателите бяха разпределени по групи и само най-силните продължаваха напред. Мачовете бяха повече от интересни и интригуващи. Това в пълна степен се отнася за заключителните срещи.

В малкия дамски финал Силвия Чаушева надделя над Байри Емин и завоюва бронза.

При мъжкия малък финал Веселин Кушнеренков спечели чиста победа срещу Теодор Стоянов.

Финалът при дамите беше повече от оспорван, защото традиционно двете най-силни представителки в този вид спорт у нас - Райна Желязкова и Стела Стефанова, се изправиха една срещу друга. В общи линии мачът беше равностоен, макар че в определени периоди и едната, и другата демонстрираха категорично превъзходство над съперничката, но в крайна сметка с 2:1 сета Райна детронира досегашната шампионка и спечели златото.

В мъжкия финал един срещу друг излязоха настоящият шампион Николай Желязков и Александър Стоянов. В първия сет Александър спечели, а във втория Николай върна равенството, но драмата настъпи в третия, когато шампионът повече от спокойно водеше играта към категорична победа и преди размяната на страните при тайбрека той имаше комфортен аванс от 6:0, който набъбна до 10:2.

И тогава очевидно Николай в мислите си вече блажено отпиваше от шампионската си бира - така сам допринесе за

онова, което последва. Защото той най-добре знае, че мачът продължава до последния съдийски сигнал и нито секунда по-рано. Едва ли някой очакваше това, което се случи, въпреки убийствената разлика. А то е, че Александър отбеляза 10 безответни точки и свали от пиедестала досегашния хегемон в българския мъжки шоудаун.

На 1 и 2 октомври в Кюстендил се проведе държавното първенство по стрелба с лък, подробна информация за което публикувахме в брой 10.

Проявата стана възможна благодарение на община Кюстендил, СК "Пауталия спорт - 2005" и на ФСХЗУ.

На 22 октомври на базата на Националната спортна академия "Васил Левски" се проведе ДП по лека атлетика. Участие взеха над 60 спортисти със зрителни увреждания. Главен съдия беше Георги Недев с помощник Александър Цоканов. Дисциплините, в които мереха сили спортистите, бяха 100 и 400 м бягане, скок на дължина, тласкане на гюле. Поради неблагоприятни метеорологични обстоятелства дисциплините мятане на диск и хвърляне на копие бяха отменени. Сърдечни благодарности трябва да се изкажат на ръководството на НСА, на студентите-доброволци от Академията, без чиято подкрепа първенството нямаше да се проведе на високо ниво. Също дължим благодарности на гл. ас. д-р Ирена Людмилава, проф. Стефан Стойков и проф. Мая Николова. Благодарност и за журналиста Иван Филчев, който написа обширен материал.

От 28 до 31 октомври в Дряново се състоя ДП по шахмат за жени.

Игра се по швейцарска система в пет кръга при контрола от един час и една минута.

Третото място завоюва Недялка Стойнова от "Успех" Варна с 3.5 точки. Тя получи медал и плакет, връчени от инж. Димитър Илиев и гротмайстор Адриана Николова.

Вицешампион стана Илинка Дилкова от столичния "Витоша" с 4 точки. За нея също имаше медал и плакет, връчени ѝ от Емил Киселков - директор на комплекс за социални услуги за възрастни в община Дряново, и Стефан Стефанов - дългогодишен спортен деятел в системата на Съюза на слепите в България.

Безапелационно за втора поредна година държавен шампион по шахмат при дамите е Габриела Илиева от Плевен с пълен актив от 5 точки. Тя бе наградена с медал и плакет от председателя на Съюза на

слепите в България Васил Долапчиев.

През 2016 година, благодарение на Министерството на младежта и спорта, няколко активни спортни клуба, Съюза на слепите в България и други съмишленици, федерация "Спорт за хора със зрителни увреждания" успя да изпълни на сто процента държавния спортен календар. Да, не в мащабите, които желаше, но все пак нито един спорт не остана без държавно първенство.

Съвсем скоро ще стане ясно дали ще се промени нещо в положителна посока през следващата 2017, тъй като федерацията ще кандидатства отново за държавна субсидия в края на тази година. Много важно обстоятелство е и увеличаването на активните спортни клубове, тоест тези, които работят с общините и съвместно правят държавни първенства по различни видове спорт, което е изключително престижно както за самия спортен клуб, така и за общината. Има клубове, които успяват да генерират общински средства, но за съжаление не ги харчат по най-функционалния за спорта начин - било за държавни първенства, било за национални турнири. А няма никакъв смисъл или почти никакъв от това да се осигурят едни средства, да се поиграе малко, да се хапне и пийне, в което разбира се няма нищо лошо. Но главните цели на всички би трябвало да бъдат устойчивост, развитие и перспектива. Адмирации за няколкото спортни клуба, които мислят глобално и напредничаво, защото тяхната дейност е подчинена на общата кауза. Те съзнават, че общите синхронизирани усилия са разковничето при търсенето на прогреса и когато всеки внася своята лепта, тогава могат да се очакват и реални резултати.

Именно затова съществува федерацията - да спомага клубовете да разходват и без това оскъдните си средства възможно най-практично и с мисъл за бъдещето. И колкото повече силни клубове има във федерацията, толкова последната ще бъде по-силна, което означава, че и клубовете ще увеличават своята мощ, а оттам ще има и възможност за по-активна работа за спорта, физическата активност и туризма сред хората с нарушено зрение.

д-р Иван ЯНЕВ

СТРАНИЦИ ОТ НАШАТА ИСТОРИЯ Спомен от читалище "Пиер Вилей"

През есента на 1953 г. отидох във Варна да търся ПП "Успех". Имах адрес, но не знаех къде се намира и затова се въртях и питах когото срещнех. Попаднах случайно на един учител от училището за слепи деца "Николай Островски" – Тодор Сираков, и той ме ориентира. Каза ми, че съм дошъл в библиотеката и ми обясни как да отида до Районния съвет и предприятието на слепите. По-късно разбрах, че във Варна по това време е имало 5 институции на слепите: двете училища за слепи деца, Районния съвет, ПП "Успех" и библиотеката.

Библиотеката се намиреше почти в центъра на града, зад Централна поща, срещу профсъюзното кино "Георги Димитров" на ул. "Христо Самсаров" № 6. Помещаваше се в едно дюкянско помещение на двуетажна жилищна сграда, собственост на Надя Сиракова. Кой и кога е създал библиотеката не зная. Предполагам, че е по инициативата на учителите от училищата за осигуряване на брайлова литература за учениците. Тя беше нещо като филиал на читалище "Луи Брайл". За библиотеката се грижеше учителят пенсионер Петко Арабаджиев. Аз не го познавах, но чувах за него, че е общителен човек. Спомням си един случай - някой го попита има ли вода, а той отговори весело: "Имам тука в едно шише, пазя я за гости".

През 1960 г. в София решили да поискат от общината парична помощ за библиотеката. Оттам отговорили, че субсидии могат да получат само читалищата. И тогава се появила идеята да се създаде

и във Варна читалище на слепите.

Беше през април 1960 година. В салончето на библиотеката се проведе събрание. А помещението на библиотеката се състоеше от 2 части – предна, по-голяма, с маса и столове и задна, по-малка, с 2 стелажа за брайлова литература и едно малко бюро. На събранието присъстваха работници от предприятието, учители и невиждащи от града, както и представител от читалището от София. Мисля, че беше Никола Димитров - не помня точно. Читалището беше учредено с името "Пиер Вилей" – международно известен сляп френски педагог от XIX век. За председател беше избран Христо Спасов, сляп учител от училище "Николай Островски", а за секретар аз.

Дойде лятната ваканция. Христо Спасов си замина в София и не се върна, пенсионира се. Предложиха ми да стана председател. Отказах. Прецених, че не е за мен задача. Тогава бе решено за председател да бъде привлечен или както казваха тогава да бъде "кооптиран" младият невиждащ учител по музика от училище "Георги Димитров" Борис Флоров (Бодичев). С идването на Борис започна истинският активен живот на новото читалище.

Борис писа във Франция. Изпратиха ни снимка на Пиер Вилей, направихме голям портрет и го окачихме в помещението. От Градския комитет на Отечествения фронт, който отговаряше за читалищата, ни осигуриха безплатен телефон, получихме и половин бройка щатен служител. Беше назначена Надя Сиракова. Започнахме да си създаваме собствен книжен фонд. За нас преписваше книги Никола Чернев от Шипка. Недялка Митева от Варна също преписа една или две книги. Надя Сиракова обработваше брайловите страници в разтвор от спирт и шеллак, сушахме ги на теловете за бельо в нейния двор и след това ги носехме за подвързване. С времето създадохме един значителен фонд брайлова литература. Като се появи говорещата книга, уговорихме да получаваме по 1 копие. Понеже няхме магнетофон, от читалището в София ни дадоха един "К 100" назаем и ние организирахме колективни слушания. Поддържахме подвижни библиотеки в двете училища, а също и в съюзната почивна станция в Обзор.

Читалището развиваше и активна културно-масова дейност. Бе създадена женска вокална фолклорна група с ръководител Никола Радуканов. В групата участваха млади жени и момичета от ПП "Успех". Пееха с голям ентузиазъм. Участваха в срещи, концерти, фестивали. Получаваха награди. Групата беше много популярна. Даже поетът Никола Сегов ѝ посвети стихотворение, което се появи във вестник „Народно дело“. И сега си спомням имената на някои от участничките: Станка, Маша, Минка, Николинка, Светла, зрящата работничка Руска. Организирахме и беседи и лекции с лектори от просветното дружество "Георги Кирков". Ако беседата биваше в читалището, идваха и големите ученици от училищата. Понякога след беседата се организираше танцова забава и това много харесваше на младежите, защото тук ставаха и интимни срещи. За един 24 май организирахме изложба на брайлови и говорещи книги и доста хора проявиха интерес към нея. Организирахме и курс за изучаване на есперанто.

Читалището проведе за пръв път в страната състезание за бързо и изразително четене на брайл по идея, която донесох от Одеса. Между участниците си спомням имената на Георги и Недялка Митеви – брат и сестра. Недялка получи първа награда.

По линия на Отечествения фронт за читалището отговаряше пенсионираният директор на училището за слепи деца "Георги Димитров" Маньо Димитров. Той познаваше отблизо невиждащите хора и това беше голям плюс за успешната му дейност.

След Борис Флоров председател на читалището беше Росен Дочев, тогава аз напуснах Варна. Ако не греша, председатели на читалището са били Ангел Тодоров и Пейчо Стайков.

След построяването на Културния дом при ПП "Успех" читалището е закрито, не зная по чие решение, но това е голяма грешка на културния елит на варненските слепи. Закриването на една утвърдена, активно действаща културна институция, меко казано, е безсмислено, в конкретния случай по две причини - губи се една реална възможност за многостранна културна интеграция на невиждащите хора, губи се един сигурен финансов източник за културно-масова дейност – читалищната субсидия. Има читалища, които развиват успешно своята дейност съвместно с местните културни домове. А сега читалище "Пиер Вилей" вече е една забравена страница от историята на делото на слепите в нашата страна.

Владимир ЖЕЛЕВ

